

Aards maar ook hemels

Schitterende fresco's van Giotto, onderaardse Etruskische necropolissen, uitgestrekte druipsteengrotten, goudkleurige bergtoppen – ondanks alle attracties is Umbrië nog altijd een bestemming voor de insiders onder de Italië liefhebbers. Terwijl het wereldse Toscane met zijn schatten pronkt, blijft het introverte Umbrië liever op de achtergrond. Umbriërs zijn meesters van het understatement, ze combineren franciscaanse eenvoud bij voorkeur met topkwaliteit. Een oude stal wordt omgebouwd tot charmant hotel, meesterwerken uit de renaissance sieren bescheiden kapelletjes, bijzondere paddenstoelen worden in pittige eiergerechten verwerkt. De heilige bij uitstek van Umbrië was 'slechts' een bedelmonnik, die blootsvoets liep en zich in lopen kleepte.

Heuvelvolk met groen hart

Lange tijd gold het groene hart van Italië als achtergebleven, bekrompen, boers. De eeuwenlange overheersing

van de Kerkelijke Staat had de economie van de regio geruïneerd. Omdat Umbrië niet over zee kust beschikt, was het bovendien onmogelijk om overzeese handelsbetrekkingen aan te knopen. Het aan alle kanten door land omsloten, heuvelachtige Umbrië zonk weg in zelfgenoegzaamheid. Door deze isolatie bleven millennia oude tradities en producten tot op de dag van vandaag bewaard. Gubbio, Spoleto, Bevagna en vele andere plaatsjes wekken de indruk dat er sinds de middeleeuwen niets is veranderd.

Umbriërs zijn in de waarste zin van het woord aardse mensen. Bijna iedereen verbouwt zijn eigen wijn of olijven. Voor een frisse salade gaan zelfs grote koks naar buiten op zoek naar jonge paardenbloemen en kruiden. Na een regenbui pakt menig een spade en een emmer om slakken te verzamelen voor een barbecue met vrienden en familie. Ook de feesten van Umbrië richten zich naar de natuur en zijn altijd een culinaire ervaring; tijdens de *sa-*

ters van een Ape zijn toch van een ouder bouwjaar; ze bezitten hetzelfde geduld en zijn al even langzaam als hun Ape op leeftijd – bijvoorbeeld de marktvrouw met zwarte kniekousen

over de stramme gewrichten of de corpulente olijfboer, die de portieren uit de cabine heeft gesloopt omdat hij er zijn omvangrijke zitvlak anders niet in krijgt.

Ape op drie wielen – cultobject van blik

Op ontdekkingsreis

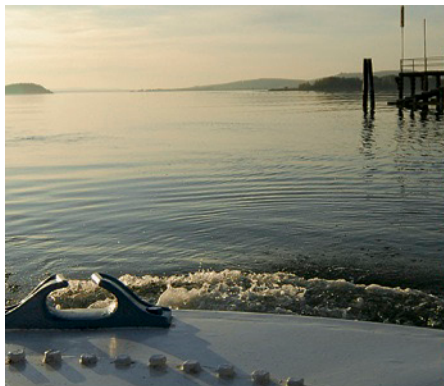

De erfenis van de oude Umbriërs – de Tavole Eugubine

Daar hangen ze, tamelijk onopvallend, als jassen aan kledinghaken in een kroeg. Zeven bronzen platen van uiteenlopend formaat, ingelijst en beschermd door glas. Ze wegen tussen de 2,5 en 16 kg per stuk. Maar loop niet meteen door. Op deze deels groen uitgeslagen, verweerde stuk-

ken brons, de Tavole Eugubine genoemd, zijn belangrijke teksten uit de oudheid aangebracht. Ze vormen ons enige venster op de beschaving van de oude Umbriërs.

Palazzo dei Consoli **7**: archeologische afdeling, zie blz. 98.

IN EEN OOGOPSLAG

Lago Trasimeno

Hoogtepunt! ★

Isola Polvese: wat de Riviera della Versilia voor Toscane is, is het Trasimeno-meer voor Umbrië. Maar in plaats van hotels zomen *agriturismi* de oevers. En de bezoekers komen niet voor een luidruchtig nachtleven, maar kijken liever naar de zonsondergang boven het meer, die vanaf het Isola Polvese het mooist is. Het grootste eiland van het Trasimeno-meer is een oase van rust. Blz. 150

Op ontdekkingsreis

In de voetsporen van Hannibal: met een list versloeg Hannibal de Romeinen. De ruim tweeduizend jaar oude geschiedenis komt tot leven op het *Percorso Annibale*. Blz. 136

Perugino – tussen verbeelding en werkelijkheid in Città della Pieve: Perugino werd als geen ander geïnspireerd door het heuvellandschap rond het Lago Trasimeno. Een reis langs de grens tussen verbeelding en werkelijkheid. Blz. 160